

Intencje mszalne w tygodniu 29.06 - 5.07.2026 r.

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	8.00	+Małgorzata, Janusz, Helena, Józef
Poniedziałek	10.30	za parafian
Wtorek	19.00	+Lesław i Tadeusz
Środa	19.00	+Emilia i Mikołaj Osipowicz
Czwartek	19.00	+Maria Pietruszka - od chrześniaka
Piątek	18.00	+Maria Pietruszka - od męża
Sobota	18.00	+Stefania Fornal - 1 rocznica śmierci
Niedziela	8.00	+Maria, Józef, Kazimiera Bogacz
Niedziela	10.30	+Stanisław Jakubiec
Niedziela	15.30	w intencji Norberta i Siostry Marcjanny...

Ogłoszenia duszpasterskie - 28.06.2026 r.

- 13 Niedziela zwykła. Zaczynamy czas wakacji. Nie zapomnijmy o niedzielnej Mszy Świętej i codziennej modlitwie. Wakacje niech będą z Bogiem.
- Ostatni tydzień czerwca - codziennie modlitwa do Bożego Serca.
- W tym tygodniu w Liturgii Kościoła wspominamy Świętych i Błogosławionych: 29.06. – Św. Piotr i Paweł, 30.06.- Świeci pierwsi męczennicy kościoła rzymskiego, 1.07. - Św. Otto, 3.07.– Św. Tomasz Apostoł, 4.07. - Św. Elżbieta Portugalska, 5.05.– Św. Maria Goretti,
- W tym tygodniu wyjeżdżam na rekolekcje do seminarium w Przemyślu - Msza Święta wieczorem o 19.00, będzie mnie zastępował ks. Stanisław z Bóbrki...
- W tygodniu pierwszy czwartek, piątek i pierwsza sobota lipca. Wyjazd z Panem Jezusem do chorych i starszych w piątek od godziny 8.00. Pamiętajmy o spowiedzi pierwszopiętrowej...
- 3490, 00 złp. to ofiary z 3 Niedzieli miesiąca czerwca Bóg zapłać wszystkim ofiarującym i ofiarodawcom, którzy pamiętają i wspierają parafię.
- Nie zapomnijmy o parafialnej i fejsbukowej stronie internetowej; **Parafia Wietrzno - Archidiecezja Przemyska.pl** - zachęcam do odwiedzania i zapoznania się z przesłaniem tych stron. Dziękuję tym, którzy prowadzą te strony.
- Do sprzątania kościoła - na sobotę - 4.07. - proszę rodziny; Lawera, Kopczak, Frankiewicz. Dziękuję rodzinom; Soliński, Longawa za ostatnie sprzątnie kościoła i za świeże kwiaty do ołtarza. Bóg zapłać.
- Tygodnik „Niedziela” - jak zawsze - dla prenumeratorów w zakrystii. Wyłożony jest - kolejny numer Gazetki Parafialnej - „Królowa Aniołów”.
- ks. Biskup Krzysztof Chudzio został koadiutorem diecezji rzeszowskiej. Pamiętajmy o nim o jego posłudze w swojej modlitwie.

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno Św. Michała Archaniola

nr 26 / 28.06.2026r. (Rok XII).

Archidiecezja Przemyska. Dekanat dukielski. Wietrzno.

Kontakt z parafią; Telefon; 13 433 30 18

13 Niedziela Zwykła Karmię Was tym, czym sam żyję...

„Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody”...

Z Ewangelii według Świętego Mateusza
(Mt 10,37-42)

Czasy Jezusa od naszych różni poziom wiedzy, techniki, medycyny, ale reszta jest podobna. Ludzie pracowali, gromadzili dobra, bogacili się i bankrutowali. Biedny marzył o domu i polu, handlarz o kolejnych zyskach, bogaty o zakupie kolejnej posiadłości itp... Pan Jezus to widział, a znając serce człowieka potrafił dostrzec szanse i zagrożenia. Grzechem bogacza nie jest wystawny stół, ale oczy zamknięte na ubogiego, na prawdziwy skarb. Tak, to dobra chwila, by wskazać na szansę. Trzeba umieć dostrzec przestrzeń, gdzie dokonuje się prawdziwa wymiana dóbr, nie liczona w denarach, złotych, euro czy dolarach, ale liczona dziś w uśmiechu człowieka bezinteresownie obdarowanego przez tego, do którego Apostoł zwraca się z pytaniem: *Cóż masz, czego byś nie otrzymał?* Są i skarby dziś lekceważone, omijane, dyskredytowane, a jednak sprawiające, że człowiek staje się bardziej człowiekiem, bardziej podobnym do swojego Stwórcy. Takie dary promieniają nieziemskim światłem, zdolnym do otwarcia na dary inne: ubóstwo, wartości, sakramenty Kościoła - a to prawdziwa wyspa skarbów. Bez nich możemy stać się społecznymi aktywistami, organizacją charytatywną, ale bez nich nigdy nie będziemy świadkami Królestwa, które jest pośród nas. Tak, Boże Królestwo jest w sercu Kościoła obecne.

Ks. Ireneusz Wójcik - proboszcz

Pierwsza encyklika papieża Leona XIV.

Cz.4.

Istotnym elementem tego przesłania jest także wezwanie do odnowionego przymierza edukacyjnego, aby u młodych ludzi nie wygasło „pragnienie stawiania pytań” pod wpływem coraz doskonalszych maszyn, które sprawiają, że ludzkie myślenie wydaje się bezużyteczne (140). W tym kontekście Leon XIV podkreśla rolę szkoły jako miejsca, w którym człowiek uczy się „szukać i miłować prawdę” (143).

Godność pracy.

W kontekście „czwartej rewolucji przemysłowej”, jaką stanowi transformacja cyfrowa, Papież podkreśla znaczenie ochrony godności pracy poprzez tworzenie systemów skoncentrowanych na człowieku, a nie wyłącznie na wydajności.

Technologia może wprowadzić wolność człowieka od ciężkich i powtarzalnych zadań, nie powinna jednak prowadzić do bezrobocia w imię redukcji kosztów i maksymalizacji zysków. W związku z tym Leon XIV wskazuje również na potrzebę odnowy ruchu związkowego.

Pokój i rozwój.

Papież zwraca zatem uwagę na konieczność odejścia od PKB jako miernika stopnia rozwoju danego kraju, kładąc zamiast tego nacisk na godność pracy, wspólny dobrobyt, zmniejszenie nierówności oraz ochronę środowiska. Finanse dla finansów różnią się bowiem od finansów na rzecz rozwoju (159-160). Idąc śladami św. Pawła VI, podkreśla się wzajemną zależność między pokojem a rozwojem, wyrażając nadzieję na międzynarodową współpracę zdolną do określenia wspólnych strategii, zwłaszcza na rzecz krajów i grup najbardziej wrażliwych, ponieważ dobrobyt przyczynia się do pokoju „tylko wtedy, gdy jest powszechny, inkluzywny i zrównoważony” (163).

Encyklika kładzie również silny akcent na rodzinę, opartą na trwałym związku mężczyzny i kobiety: jest ona „podstawowym dobrem społecznym”, „podstawową i niezastąpioną komórką wszelkiego zorganizowanego życia wspólnotowego” (165), którą należy wspierać również poprzez politykę pracy sprzyjającą stabilności i ludzkim rytmom, chroniąc w ten sposób społeczną zdolność do „budowania przyszłości”.

„Architektura rozpoznawalności”.

Wreszcie kwestia wolności człowieka. W czasach, gdy platformy cyfrowe są projektowane tak, aby pochłaniać uwagę użytkowników i wykorzystywać ich słabości, konieczne jest wzmacnianie wewnętrznej wolności każdej osoby. Oznacza to również przeciwstawianie się ryzyku kontroli społecznej, wynikającej z masowego gromadzenia danych oraz wykorzystywania systemów algorytmicznych. Profilowanie, przewidywanie i ukierunkowywanie zachowań stanowią bowiem „nową władzę” (171), która może prowadzić do dyskryminacji osób najsłabszych. Papież ubolewa w szczególności nad „architekturą rozpoznawalności”, która wzmacnia tylko to, co widoczne, kształtując opinie. (cdn.)

Pokusy.

Cz. 2.

Źródła pokus.

Ojcowie Kościoła zgodnie wymieniają trzy źródła pokus: własna pożydlwość, wpływy świata, w końcu działalność szatana. Widać wyraźnie, że nie wszystkie pokusy pochodzą od złego ducha.

Nie oznacza to jednak, że nie ma on z nimi nic wspólnego. Obdarzony wielką inteligencją jest

ojcem kłamstwa i mistrzem manipulacji. Może wykorzystywać dwa pierwsze źródła pokus, aby doprowadzić człowieka do zła. Praktyka pokazuje, że taka działalność, taka taktyka kuszenia jest najbardziej powszechna, bo Szatan rzadko kusi człowieka bezpośrednio. Najczęściej odwołuje się do wewnętrznego nieuporządkowania, wykorzystuje bodźce zewnętrzne, które trafiają do człowieka ze świata.

Przykładem bezpośredniego kuszenia jest to, jakiemu podlegał Jezus Chrystus. Nie było w Nim bowiem żadnego nieuporządkowania, na którym mógłby bazować zły duch.

Mechanizm działania.

Pokusa to chwilowa podnieci i zachęta do grzechu. Najpierw pojawia się w umyśle człowieka jako sugestia popełnienia złego czynu na skutek kontaktu z obiektem pożądania, bądź też jako wytwór pamięci czy wyobraźni. Potem może przejść w upodobanie, a nawet może wywołać przyjemność. Warto tu zaznaczyć, że owa przyjemność może nastąpić, zanim jeszcze wyrazimy zgodę na działanie pokusy, jakby niezależnie od aktu woli.

Taka przyjemność owoc pokusy nie jest jeszcze grzechem. Grzech zaczyna się wtedy, kiedy zgodzimy się na pokusę, potwierdzimy ją wolnym aktem naszej woli, po którym następuje realizacji pokusy lub choćby samo jej przetwarzanie w myślach, rozmiłowywanie się w niej.

O braku kategorycznej oceny moralnej samej pokusy decyduje fakt, że grzech nie jest koniecznym następstwem pokusy.

Człowiek w swojej wolności może i powinien pokusie się przeciwstawić, odrzucić ją. Jeśli czyni to ze względu na Bożą miłość, odrzucona pokusa staje się w nim cnotą i zasługą przed Bogiem. Dlatego Ewagriusz z Pontu mógł powiedzieć:

„Czym pokarm dla ciała, tym pokusa dla duszy”.

Przewyciężone za pomocą Bożej łaski pokusy są próbą przywiązania do Boga, wzmacniają wiarę i więź człowieka ze Stwórcą. Warto tu dodać, że zgodnie z przytaczanym już tekstem św. Pawła, Bóg nie dopuszcza na nas pokusy, której nie bylibyśmy w stanie za pomocą Jego łaski przewyciężyć.

A zatem grzech rozumiany jako akceptacja pokusy wiąże się z odrzuceniem tej konkretnej Bożej łaski.

(cdn.)